

Conni și Lulia s-au jucat împreună toată ziua. Și nici seara nu ar vrea să se despartă.

— Aș putea să dorm la Lulia? Te rog! o imploră Conni pe mama. Aceasta ezită deoarece Conni nu a mai rămas niciodată peste noapte la Lulia.

Doar o singură dată a dormit la bunica și bunicul și o dată la grădiniță.

— Pot să fac asta, spune Conni sigură de ea. Doar sunt mare deja.

Și, la urma urmei, Conni și Lulia sunt cele mai bune prietene. Mama trebuie doar să spună „Da”, deoarece și mama Luliei este de acord.

— Și pentru că mâine e sâmbătă, spune ea, putem dormi cu toții pe săturate!

Bucuroasă și puțin emoționată, Conni merge cu mama acasă. Lulia le însoțește. Fetele împachetează lucrurile lui Conni în rucsac. Are nevoie de pijama, papuci de casă, lenjerie, lanternă și, desigur, de ursulețul de pluș. Conni își ia perna sub braț, Lulia îi duce sacul de dormit și imediat ajung amândouă la ușă.

— Nu ai uitat nimic? strigă tata. El îi întinde kitul de spălat pe dinți.
Desigur! Conni îndeasă totul rapid în buzunărașul din față al rucsacului
și îl îmbrățișează pe tata la despărțire. Mama primește un pupic de
rămas-bun abia când ele ajung la Lulia.

